

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych⁽¹⁾ w związku z załącznikiem nr 1 do rozporządzenia Rady (EWG) 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że piwem otrzymywanym ze słodu według kodu CN 2203 nomenklatury scalonej może być wyrób, w przypadku którego do wyprodukowania brzożeczki nastawnej użyto ekstraktu słodowego, syropu glukozowego, kwasu cytrynowego i wody, także wówczas, gdy udział składników niesłodowych w brzożeczce jest przeważający w stosunku do składników słodowych i syrop glukozowy dodano do nastawu brzożeczki przed procesem fermentacji brzożeczki oraz jakimi kryteriami należy kierować się określając proporcje udziału w brzożeczce nastawnej składników słodowych i niesłodowych, aby kwalifikować uzyskany produkt jako piwo według kodu CN 2203?”

⁽¹⁾ Dz.U. L 316, s. 21; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 09 Tom 001 P. 206 – 212

⁽²⁾ Dz.U. L 256, s. 1; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 02 Tom 002 P. 382 – 386

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Niemcy) w dniu 27 marca 2018 r. – ML

(Sprawa C-220/18)

(2018/C 221/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Strony w postępowaniu głównym

Ściągany: ML

Pytania prejudycjalne

1. Jakie znaczenie w ramach wykładni wyżej wskazanych przepisów⁽¹⁾ ma istnienie w wydającym nakaz państwie członkowskim możliwości ochrony prawnej dla osób pozbawionych wolności w odniesieniu do warunków pozbawienia wolności?
 - a) Czy jeżeli wykonujące nakaz organy sądowe posiadają dowody istnienia nieprawidłowości, systemowych lub ogólnych, dotyczących niektórych grup osób, czy też niektórych ośrodków penitencjarnych w odniesieniu do warunków pozbawienia wolności w wydającym nakaz państwie członkowskim, należy, biorąc pod uwagę wyżej wskazane przepisy, już wtedy wykluczyć stanowiące przeszkodę dopuszczalności wydania rzeczywiste niebezpieczeństwo nieludzkiego lub poniżającego traktowania ściganego w przypadku jego wydania, jeżeli zostaną stworzone takie możliwości ochrony prawnej, bez konieczności dalszego sprawdzenia konkretnych warunków pozbawienia wolności?
 - b) Czy ma znaczenie, że w odniesieniu do takich możliwości ochrony prawnej Europejski Trybunał Praw Człowieka nie widział przesłanek przemawiających za tym, że nie dają one osobom pozbawionym wolności realnych perspektyw poprawy nieodpowiednich warunków pozbawienia wolności?
2. W razie gdy na podstawie odpowiedzi na pierwsze pytanie prejudycjalne istnienie takich możliwości ochrony prawnej dla osób pozbawionych wolności bez dalszego sprawdzenia konkretnych warunków pozbawienia wolności w wydającym nakaz państwie członkowskim przez wykonujące nakaz organy sądowe nie jest odpowiednie do wykluczenia rzeczywistego niebezpieczeństwa nieludzkiego lub poniżającego traktowania ściganego:
 - a) Czy wyżej wskazane przepisy należy interpretować w ten sposób, że sprawdzenie warunków pozbawienia wolności w wydającym nakaz państwie członkowskim przez wykonujące nakaz organy sądowe należy rozciągnąć na wszelkie ośrodki penitencjarne lub inne zakłady karne, w których ścigany mógłby ewentualnie zostać umieszczony? Czy dotyczy to również pozbawienia wolności dokonanego tylko tymczasowo lub dla celów przejściowych w określonych ośrodkach penitencjarnych? Lub czy sprawdzenie może się ograniczyć do tego ośrodka penitencjarnego, w którym według informacji organów wydającego nakaz państwa członkowskiego ścigany prawdopodobnie zostanie umieszczony na większość czasu?

- b) Czy w tym celu każdorazowo konieczne jest kompleksowe sprawdzenie danych warunków pozbawienia wolności, które obejmuje zarówno ustalenie powierzchni osobistej przestrzeni na osadzonego, jak i inne warunki pozbawienia wolności? Czy oceny tak ustalonych warunków pozbawienia wolności należy dokonywać na podstawie orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka wynikającego z orzeczenia w sprawie Muršić przeciwko Chorwacji (wyrok z dnia 30 października 2016 r., nr 7334/13)?
3. W razie gdy również na podstawie odpowiedzi na drugie pytanie prejudycjalne należy uznać, że obowiązek sprawdzenia przez wykonujące nakaz organy sądowe rozciąga się na wszelkie wchodzące w rachubę ośrodki penitencjarne:
- a) Czy sprawdzenie warunków pozbawienia wolności w każdym pojedynczym, wchodzącym w rachubę ośrodkiem penitencjarnym przez wykonujące nakaz organy sądowe może stać się zbędne wskutek tego, że wydające nakaz państwo członkowskie udzieli ogólnego zapewnienia, że ścigany nie będzie narażony na niebezpieczeństwo nieludzkiego lub poniżającego traktowania?
- b) Lub czy zamiast sprawdzenia warunków pozbawienia wolności w każdym pojedynczym, wchodzącym w rachubę ośrodkiem penitencjarnym decyzja wykonujących nakaz organów sądowych o dopuszczalności wydania może zostać uzależniona od warunku, że ścigany nie będzie narażony na takie traktowanie?
4. W razie gdy również na podstawie odpowiedzi na trzecie pytanie prejudycjalne udzielenie zapewnień oraz określenie warunków nie jest odpowiednie, by sprawić, że sprawdzenie warunków pozbawienia wolności w każdym pojedynczym, wchodzącym w rachubę ośrodkiem penitencjarnym w wydającym nakaz państwie członkowskim przez wykonujące nakaz organy sądowe stanie się zbędne:
- a) Czy również wówczas należy rozszerzyć obowiązek sprawdzenia przez wykonujące nakaz organy sądowe na warunki pozbawienia wolności we wszystkich wchodzących w rachubę ośrodkach penitencjarnych, gdy organy sądowe wydające nakaz państwa członkowskiego informują, że czas trwania pozbawienia tam wolności ściganego nie przekroczy okresu trzech tygodni, jednak z zastrzeżeniem zaistnienia okoliczności stojących temu na przeszkodzie?
- b) Czy to obowiązuje również wtedy, gdy wykonujące nakaz organy sądowe nie są w stanie określić, czy owe informacje zostały udzielone przez wydający nakaz organ sądowy, czy też pochodzą od centralnych organów wydającego nakaz państwa członkowskiego, które działały na prośbę o wsparcie wydającego nakaz organu sądowego?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).
Decyzja ramowa Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. zmieniająca decyzje ramowe 2002/584/WSiSW, 2005/214/WSiSW, 2006/783/WSiSW, 2008/909/WSiSW oraz 2008/947/WSiSW i tym samym wzmacniająca prawa procesowe osób oraz ułatwiająca stosowanie zasady wzajemnego uznawania do orzeczeń wydanych pod nieobecność danej osoby na rozprawie (Dz.U. 2009, L 81, s. 24).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 28 marca 2018 r. – VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft./ Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

(Sprawa C-222/18)

(2018/C 221/10)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Strona przeciwna: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet